

عنوان مقاله:

تبیین عناصر منطقی- اخلاقی در فلسفه اجتماعی ابن سینا

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت سینوی (مشکوه النور)، دوره 17، شماره 49 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

راضیه بیرونی کاشانی - دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران

خسرو باقری نوع پرست - استاد گروه روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

فاطمه زیباکلام منفرد - دانشیار گروه روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

بررسی عناصر منطقی در اخلاق اجتماعی از موضوعاتی است که ابن سینا از طریق تبیین گزاره های اخلاقی و تحلیل محتوای آن انجام داده است. وی اجتماع را خاستگاه اخلاقیات معرفی می کند و آن را به منزله بستری که اخلاقیات از آن بر می خیزد و سپس در همان بستر فضایل اخلاقی استوار می شود، معرفی می کند. در این بین منطق را به منزله ابزاری برای بررسی و استواری این امور در اختیار می گذارد. مسیله اصلی در این تحقیق آن است که چگونه ابن سینا در تعیین سعادت اخلاقی هم به جنبه های عقلانی و هم به جنبه های اجتماعی اخلاق توجه کرده است. در راستای حل این مسیله ابن سینا برای تعیین حدود عقلانیت و عقلایی بودن، دین را به منزله چارچوب قوانین معرفی و با تحلیل گزاره های اخلاقی در مشهورات جدلی، خاستگاه های متفاوتی برای اخلاق در نظر دارد. ضمن این که بر این اساس، علاوه بر سازگاری با دین، معیار ارزیابی منطقی برای اصول اخلاقی معرفی می کند؛ زیرا وی با مشخص کردن جایگاه گزاره های اخلاقی در منطق و تعیین ارزش یقین آوری گزاره ها معیار ارزیابی آنها را نیز از همان حوزه ارایه می دهد.

کلمات کلیدی:

ابن سینا، منطق، گزاره های اخلاقی، تصورات، مشهورات، سعادت اخلاقی، شریعت، اجتماع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703514>

